

Marijnissen

De beraadslaging wordt geschorst.

De vergadering wordt van 13.45 uur tot 14.30 uur geschorst.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Karimi.

Mevrouw **Karimi** (GroenLinks): Voorzitter. De zaak-Kahn houdt de gemoederen nu na 25 jaar nog steeds bezig. Ik heb begin van dit jaar schriftelijke vragen gesteld, waaronder de vraag of de regering bereid was om geheime rapporten over het onderzoek naar de zaak-Kahn naar de Kamer te sturen. De bewindslieden hebben geantwoord dat zij daartoe bereid waren en dat zij die rapporten zouden voorleggen aan de commissie voor de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten. In overleg met de voorzitter van die commissie, de heer Verhagen, mag ik refereren aan een besluit dat de commissie heeft genomen. De rapporten zijn inderdaad aan de commissie voorgelegd en stonden op 28 april jongstleden op de agenda van de commissie. De commissie heeft besloten om de rapporten terug te sturen aan de regering met de mededeling dat zij niet bevoegd is om die rapporten te behandelen, omdat zij alleen is belast met het toezicht op de operationele activiteiten van de inlichtingendiensten. De commissie heeft de regering gevraagd om die rapporten ter vertrouwelijke inzage aan de vaste commissies voor Economische Zaken en voor Buitenlandse Zaken voor te leggen.

Nu, vijf maanden later, is dit nog steeds niet gebeurd. Daarom vraag ik de regering via u om die rapporten voor aanstaande dinsdag naar de Kamer te sturen.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aan dit verzoek te voldoen met de aantekening dat het uiteraard aan de regering is om te bepalen of dit vertrouwelijke of niet-vertrouwelijke rapporten zijn.

Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet, in het bijzonder naar de ministers van Economische Zaken en van Buitenlandse Zaken.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de voortzetting van:

- **de algemene politieke beschouwingen naar aanleiding van de Miljoenennota voor het jaar 2006 (30300).**

De beraadslaging wordt hervat.

De heer **Van Aartsen** (VVD): Voorzitter. De Nederlandse samenleving heeft behoefte aan houvast, aan een beeld, een perspectief. Dit biedt een koopkrachtplaatje niet. Cijfers, schema's en tabellen zijn buiten deze zaal abstracties en die kunnen het gevoel van mensen, om het persoonlijker te maken: mijn gevoel, niet vangen. Wij hebben het hier vaak over megatrends terwijl de mensen te maken hebben met micromerigheid. Je zou haast kunnen zeggen dat het de grote wereld tegen de kleine

wereld is. Wij, politici, spreken over globalisering, terrorisme en vergrijzing, maar mensen willen gewoon weten: Behouden mijn kinderen hun baan? Kan ik nog wel veilig met de metro? Wat ga ik volgend jaar aan mijn ziektekosten betalen?

Eén houvast hadden wij altijd: elk jaar wordt het een beetje beter. Dat was sinds de laatste jaren van Paars II ook niet meer vanzelfsprekend. Die zekerheid was ook weggeslagen. Nu wij aan het einde staan van de langste recessie sinds de Tweede Wereldoorlog, hebben wij gelukkig weer een stijgende lijn te pakken.

Vanochtend is de vraag al aan de orde gesteld, maar mijn fractie heeft er in de afgelopen periode ook mee geworsteld: wat is het probleem van dit kabinet? Wij weten hoe impopulair dit kabinet is. Veel maatregelen van het kabinet stuiten op weerstand. Eergisteravond hebben wij weer tegenvallende enquêtes gezien en de slechte cijfers over het vertrouwen van het Nederlandse volk in het kabinet. En die cijfers werden nog wel gepresenteerd door Netwerk, een programma van een omroep, de NCRV, waarvan de minister-president ooit vice-voorzitter was!

De klassieke houding van regeringspartijen, ook van de VVD – ik zeg het er maar eerlijk bij – is dat wij ons spiegelen aan al die kabinetten in binnen- en buitenland die “tegen de stroom in” doorgaan of doorgegaan zijn met hervormingen. Wij doen dat in het besef dat deze kabinetten er pas achteraf de dankbaarheid voor zullen oogsten. Voor die houding kan de VVD-fractie waardering opbrengen. Bovendien – ik vind dat ik daarover open en eerlijk moet zijn – zitten wij zelf ook in het schip.

Er is echter één maar. Het gevoel tegen de stroom in te moeten roeien omdat het moet, kan alleen effectief zijn en resultaten opleveren, gezien de onzekerheid van veel mensen, als duidelijk is wat het doel van het kabinet is. Collega Bos, collega Marijnissen en collega Verhagen hebben hierover terecht gesproken. Het doel is niet het nemen van maatregelen. Het doel is het land vooruit te helpen. Het doel is het gedeelde besef: daar gaan wij naartoe.

Dat gedeelde besef bereik je niet door meer communicatie, door nog een keer uit te leggen wat je doet of door de bekende voorlichtersveldslagen over beeldvorming. Het gaat om motivatie. Mensen, waarom doen wij dit? Dat vraag ik mijzelf ook af ... Ik hoor nu gelach vanuit de zaal. Deze reactie had ik ingecalculeerd. Ik ben dan ook blij dat de Kamer en het publiek zo reageren. Ik vraag mij dat dus zelf ook af. Waarom doet de VVD dat? Waarom doe ik dat eigenlijk? Ik doe dat, omdat ik, mijn fractie en het kabinet willen dat Nederland een land wordt waar iedereen zich thuis voelt. Nederland moet een land worden waar je je boterham kunt verdienen, waar je huis en je buurt veilig zijn, waar je pensioen veilig is, waar ouderen veilig over straat kunnen gaan en waar kinderen fluitend naar school kunnen fietsen. Mijn fractie gelooft dat dit kan. Gunt u het mij om heel even vooruit te kijken; interrumpen kan daarna dan wel. Welk Nederland staat ons voor ogen in 2015? Waarom zou Nederland niet het New York van de Europese Unie kunnen zijn? Ons land is zelfstandig, energiek, handelsgericht, cultureel toonaangevend; een land waar de inwoners van houden. Rotterdam en Amsterdam zijn hightechcentra en broedplaatsen van talent. Het Groene Hart is ons Central Park, een groene long voor dit land. Eindhoven is het energieke middelpunt van het zuiden van ons land. De verkeersinfarcten in het westen en